

Sygn. akt III U 162/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lipca 2017r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSO Danuta Poniatowska</i>
Protokolant:	<i>st. sekr. sądowy Beata Dzienis</i>

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 lipca 2017r. w S.

sprawy **E. A.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o emeryturę

w związku z odwołaniem E. A.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 23 marca 2017 r. znak (...)

- 1. zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje E. A. prawo do emerytury od 16 lutego 2017r.;**
- 2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. na rzecz Kancelarii Radcy Prawnego A. Ł. kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych podwyższoną o należny od tego podatek VAT tytułem wynagrodzenia za nieopłaconą pomoc prawną udzieloną wnioskodawczyni E. A. z urzędu.**

Sygn. akt III U 162/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23.03.2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O., powołując się na przepisy ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2016r. poz. 887 ze zm.) odmówił E. A. prawa do emerytury, ponieważ nie wykazała 15 lat okresów składkowych i nieskładkowych. Do stażu ubezpieczeniowego organ rentowy nie uwzględnił okresu od 25.09.1974r. do dnia 22.10.1974r. dot. zatrudnienia w (...) (...) w S., ponieważ dokument za ten okres nie spełnia wymogów formalnych. Odmówił również zaliczenia okresu pracy w Wojewódzkim Szpitalu (...) w S. od dnia 10.11.1983r. do dnia 11.02.1984r., ponieważ w świadectwie pracy została zawarta informacja, że stosunek pracy został rozwiązany bez wypowiedzenia z powodu usprawiedliwionej nieobecności w pracy trwającej dłużej niż jeden miesiąc i brak było możliwości dokładnego ustalenia tej nieobecności.

W odwołaniu od tej decyzji E. A. domagała się ponownego rozważania materiału dowodowego, zmiany zaskarżonej decyzji i przyznania prawa do emerytury.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i podtrzymał podstawy skarżonej decyzji.

Sąd ustalił, co następuje:

E. A. (ur. (...)) w dniu 16.02.2017r. wystąpiła z wnioskiem o emeryturę. Organ rentowy uwzględnił 14 lat 8 miesięcy i 29 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

W okresie od 10.11.1983r. do dnia 11.02.1984r. odwołująca była zatrudniona stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w Wojewódzkim Szpitalu (...) w S. na stanowisku sanitariuszki. Z akt osobowych wynika, że odwołująca zawarła z (...) w S. umowę o pracę na czas próbny od 10.11.1983r. do dnia 23.11.1983r., a następnie umowę o pracę na czas określony od 24.11.1983r. do dnia 09.11.1984r. Od dnia 08.01.1984r. odwołująca nie stawiała się w pracy. Przyczyna jej nieobecności nie była znana pracodawcy. W dniu 10.02.1984r. pracodawca uzyskał informację, iż od dnia 11.01.1984r. odwołująca przebywała w Areszcie Śledczym i w dniu 16.02.1984r. rozwiązał z nią umowę o pracę z dniem 11.02.1984r. Jako przyczynę podał usprawiedliwioną nieobecność trwającą dłużej niż jeden miesiąc tj. art. 53 §1 pkt 2 kp.

Okres zatrudnienia w (...) w S. od dnia 10.11.1983r. do dnia 11.02.1984r. został w całości uwzględniony do stażu ubezpieczeniowego.

Drugi sporny okres dotyczył zatrudnienia odwołującej w (...) (...) w S. od dnia 25.09.1974r. do dnia 22.10.1974r. Za ten okres odwołująca nie złożyła formalnego świadectwa pracy, które bezspornie potwierdzałoby okres pracy. Jedynym dowodem było odręcznie sporządzane oświadczenia zatytułowane „świadectwo pracy” z dnia 11.11.1974r., które nie zostało opatrzone pieczętkami imiennymi i podpisami osób upoważnionych w imieniu zakładu pracy do potwierdzania faktu zatrudnienia. Z tego względu okres ten nie został uwzględniony do ogólnego stażu pracy.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 27 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2016r. poz.887 ze zm.) kobietom urodzonym przed dniem 01.01.1949r. przysługuje emerytura, jeżeli spełnią łącznie następujące warunki:

- 1) osiągną wiek emerytalny wynoszący co najmniej 60 lat
- 2) mają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat, z zastrzeżeniem art. 27a.

Wnioskodawczyni ukończyła wiek 60 lat, jednak jej staż ubezpieczeniowy był niższy niż wymagane 20 lat. Dlatego jej wniosek należało rozpoznać w oparciu o art. 28, zgodnie z którym ubezpieczonym urodzonym przed dniem 01.01.1949r., którzy nie osiągnęli okresu składkowego i nieskładkowego, o którym mowa w art. 27 ust. 1 pkt 2, przysługuje emerytura, jeżeli spełnili łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnęli wiek emerytalny, o którym mowa w art. 27 ust. 2 i 3;
- 2) mają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 15 lat dla kobiet i co najmniej 20 lat dla mężczyzn.

Uwzględnione przez organ rentowy 14 lat 8 miesięcy i 29 dni okresów składkowych i nieskładkowych nie budziło zastrzeżeń Sądu.

Na podstawie uzyskanych akt osobowych było możliwe uwzględnienie również okresu pracy w (...) w S. od dnia 10.11.1983r. do dnia 11.02.1984r. Dokumentacja pracownicza znajdująca się w aktach osobowych pozwoliła na przesłanie etapu rekrutacji wnioskodawczyni, potwierdziła datę ponownego zatrudnienia jej w tym szpitalu. Udało się również ustalić przyczynę nieobecności odwołującej, która w efekcie skutkowałą rozwiązaniem umowy o pracę przez pracodawcę. Odwołująca od dnia 11.01.1984r. przebywała w Areszcie Śledczym, o czym zakład pracy powziął informację kilka tygodni później. Ostatecznie w oparciu o art. 53 §1 pkt 2 kp pracodawca rozwiązał umowę o

prace z dniem 11.02.1984r. W tych okolicznościach nie ma podstaw do pomijania tego okresu przy obliczaniu stażu ubezpieczeniowego odwołującej. Pracodawca zgodnie z przepisami prawa pracy rozwiązał z odwołującą terminową umowę o pracę bez wypowiedzenia. Taką możliwość dawał mu przepis art. 53 §1 pkt 2 kp, zgodnie z treścią którego pracodawca może rozwiązać umowę o pracę bez wypowiedzenia w razie usprawiedliwionej nieobecności pracownika w pracy z innych przyczyn niż wymienione w pkt 1 (choroba), trwającej dłużej niż 1 miesiąc.

W tych okolicznościach powyższy okres udokumentowanym świadectwem pracy uwzględniono w całości do stażu ubezpieczeniowego.

Drugi wnioskowany okres dot. zatrudnienia odwołującej w (...) (...) w S. od dnia 25.09.1974r. do dnia 22.10.1974r. nie został przez Sąd zaliczony do stażu pracy. W tym zakresie należało podzielić argumentację organu rentowego. Odręcznie sporządzone „świadectwo pracy”, bez danych osobowych i pieczęci imiennych osób upoważnionych do działania w imieniu pracodawcy, nie dawało podstaw do uwzględnienia tego dowodu za miarodajny. Świadectwo pracy nie jest dokumentem urzędowym w rozumieniu art. 244 § 1 i 2 kpc, gdyż podmiot wydający to świadectwo nie jest organem państwowym ani organem wykonującym zadania z zakresu administracji państwowej. Tylko dokumenty wystawione przez te organy stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone. Natomiast świadectwo traktuje się w postępowaniu sądowym jako dokument prywatny. Przedłożone przez odwołującą „świadectwo pracy” zawierało liczne braki formalne w tym również brak danych dotyczących wymiaru i czasu pracy.

Pomimo nieuwzględnienia drugiego spornego okresu, odwołująca wykazała 15 lat okresów składkowych i nieskładkowych, tym samym spełniła wszystkie warunki do uzyskania emerytury w oparciu o powyższe regulacje.

W związku z powyższym, na podstawie art. 477¹⁴ §2 kpc orzeczono, jak w punkcie 1.

Wysokość wynagrodzenia należnego pełnomocnikowi odwołującej ustanowionemu z urzędu, powiększonego o stawkę podatku od towarów i usług, ustalono w oparciu o §15 pkt 2 i §4 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03.10.2016r. sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U. z 2016r. poz. 1715).

mt